

disputants ♦ חולקים- central point for summary and review ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	statement ■ מימרא- challenge ⚡ קושיא- question ^ שאלה- answer ! תירוץ- proof ■ ראייה-
מקרא-key:	

חגיגה-הכל חייבין		Talmud Navigator											א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	חגיגה-הכל חייבין
תנן תתם:																										תנן תתם:
רבי יוחנן:																										רבי יוחנן:
[רבי אושעיא ברבי ולימד:]																										[רבי אושעיא ברבי ולימד:]
מאי הראיין?																										מאי הראיין?
ראיית פנים בעזרה,																										ראיית פנים בעזרה,
וריש לקיש:																										וריש לקיש:
בעיקר הרגל - כולי עלמא לא פליגי דראיית פנים בקרבן, כי פליגי - בשאר ימות הרגל.																										בעיקר הרגל - כולי עלמא לא פליגי דראיית פנים בקרבן, כי פליגי - בשאר ימות הרגל.
כל היכא דאתא ואייתי - כולי עלמא לא פליגי דמקבלינן מיניה, כי פליגי - דאתא ולא אייתי.																										כל היכא דאתא ואייתי - כולי עלמא לא פליגי דמקבלינן מיניה, כי פליגי - דאתא ולא אייתי.
דרבי יוחנן סבר:																										דרבי יוחנן סבר:
ריש לקיש אמר:																										ריש לקיש אמר:
איתיביה ריש לקיש לרבי יוחנן:																										איתיביה ריש לקיש לרבי יוחנן:
אמר ליה: [ר' יוחנן]																										אמר ליה: [ר' יוחנן]
איתיביה:																										איתיביה:
אתה אומר בזבחים או אינו אלא בעופות ומנחות?																										אתה אומר בזבחים או אינו אלא בעופות ומנחות?
ודין הוא: נאמרה חגיגה להדיט ונאמרה ראייה לגבוה, מה חגיגה האמורה להדיט - זבחים, אף ראייה האמורה לגבוה - זבחים, ומה הן זבחים - עולות.																										ודין הוא: נאמרה חגיגה להדיט ונאמרה ראייה לגבוה, מה חגיגה האמורה להדיט - זבחים, אף ראייה האמורה לגבוה - זבחים, ומה הן זבחים - עולות.
אתה אומר עולות, או אינו אלא שלמים?																										אתה אומר עולות, או אינו אלא שלמים?
ודין הוא: נאמרה חגיגה להדיט, ונאמרה ראייה לגבוה, מה חגיגה האמורה להדיט - בראוי לו, אף ראייה האמורה לגבוה - בראוי לו. וכן בדין, שלא יהא שולחנך מלא ושולחן רבך ריקם																										ודין הוא: נאמרה חגיגה להדיט, ונאמרה ראייה לגבוה, מה חגיגה האמורה להדיט - בראוי לו, אף ראייה האמורה לגבוה - בראוי לו. וכן בדין, שלא יהא שולחנך מלא ושולחן רבך ריקם
בעיקר הרגל.																										בעיקר הרגל.
שלוש גגלים בשנה נצטוו ישראל לעלות ברגל: בחג המצות ובחג השבועות, ובחג הסוכות. ואין נראין חצאין - משום שנאמר כל זכורך, ואין נראין ריקנים - משום שנאמר ולא יראו פני ריקם																										שלוש גגלים בשנה נצטוו ישראל לעלות ברגל: בחג המצות ובחג השבועות, ובחג הסוכות. ואין נראין חצאין - משום שנאמר כל זכורך, ואין נראין ריקנים - משום שנאמר ולא יראו פני ריקם
בעיקר הרגל.																										בעיקר הרגל.
יראה יראה - מה אני בחנם אף אתם בחנם																										יראה יראה - מה אני בחנם אף אתם בחנם
אלא: כל היכא דאתא ולא אייתי - דכולי עלמא לא פליגי דעייל, ומתחזי ונפיק, כי פליגי - דאתא ואייתי.																										אלא: כל היכא דאתא ולא אייתי - דכולי עלמא לא פליגי דעייל, ומתחזי ונפיק, כי פליגי - דאתא ואייתי.
רבי יוחנן דאמר ראיית פנים בעזרה ראיית פנים הוא דאין לה שיעור, הא לקרבן - יש לה שיעור.																										רבי יוחנן דאמר ראיית פנים בעזרה ראיית פנים הוא דאין לה שיעור, הא לקרבן - יש לה שיעור.
ראיית פנים בקרבן, דאפילו קרבן נמי אין לו שיעור.																										ראיית פנים בקרבן, דאפילו קרבן נמי אין לו שיעור.
(משלי כ"ה) הקר רגלך מבית רעך																										(משלי כ"ה) הקר רגלך מבית רעך
התם בחטאות ואשמות, כדרכי לוי																										התם בחטאות ואשמות, כדרכי לוי
כתיב הקר רגלך מבית רעך וכתיב אבא ביתך בעולות לא קשיא כאן - בחטאות ואשמות, כאן - בעולות ושלמים.																										כתיב הקר רגלך מבית רעך וכתיב אבא ביתך בעולות לא קשיא כאן - בחטאות ואשמות, כאן - בעולות ושלמים.
(משלי כ"ה) הקר רגלך מבית רעך - בחטאות ואשמות הכתוב מדבר, אתה אומר בחטאות ואשמות או אינו אלא בעולות ושלמים? כשהוא אומר (תהלים ס"ו) אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי - הרי עולות ושלמים אמר, הא מה אני מקיים הקר רגלך מבית רעך - בחטאות ואשמות הכתוב מדבר.																										(משלי כ"ה) הקר רגלך מבית רעך - בחטאות ואשמות הכתוב מדבר, אתה אומר בחטאות ואשמות או אינו אלא בעולות ושלמים? כשהוא אומר (תהלים ס"ו) אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי - הרי עולות ושלמים אמר, הא מה אני מקיים הקר רגלך מבית רעך - בחטאות ואשמות הכתוב מדבר.
ואין נראין חצאין כל.																										ואין נראין חצאין כל.
סבר רבי יוסף למימר:																										סבר רבי יוסף למימר:
אמר ליה אביי:																										אמר ליה אביי:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת קדמת story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
key-מקרא:	

חגיגה-הכל חייבין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא קרא למאי אתא - לכדאחרים.										!		ז:
המקמץ, והמצרף נחשת, והבורסי - פטורין מן הראייה, שנאמר (דברים ט"ז) כל זכורך - מי שיכול לעלות עם כל זכורך, יצאו אלו שאין יכולין לעלות עם כל זכורך.	דתנאי, אחרים אומרים:									!	◊	ז:
עולות במועד באות מן החולין, והשלמים מן המעשר.											■	ז:מ
יום טוב הראשון של פסח,											■	ז:
בית שמאי אומרים: מן החולין	[בית שמאי]									◊	■	ז:
ובית הלל אומרים: מן המעשר.	[בית הלל]									◊	■	ז:
ישראל יוצאין ידי חובתן בנדרים ובמעשר בהמה, והכהנים בחטאות ואשמות ובכזור ובחזה ושוק, אבל לא בעופות ולא במנחות.											■	ז:
אלא עולות, במועד הוא דבאות מן החולין, הא ביום טוב - מן המעשר, אמאי? דבר שבחובה היא, וכל דבר שבחובה אינו בא אלא מן החולין										◊	^	ז:ג
וכי תימא: הא קא משמע לן דעולות, במועד - באות, ביום טוב - אינן באות,											!	ז:
כמאן - כבית שמאי?										ז		ז:
מביאין שלמים ואין סומכין עליהן, אבל לא עולות.	דתנן: בית שמאי									◊	■	ז:
מביאין שלמים ועולות, וסומכין עליהן	ובית הלל									◊	■	ז:
חסורי מיחסרה והכי קתני: עולות נדרים ונדבות, במועד - באות, ביום טוב - אינן באות, ועולת ראייה - באה אפילו ביום טוב. וכשהיא באה - אינה באה אלא מן החולין. ושלמי שמחה באין אף מן המעשר.											!	ז:
וחגיגת יום טוב הראשון של פסח											!	ז:
מן החולין.	בית שמאי									◊	■	ז:
מן המעשר.	ובית הלל									◊	■	ז:
עולות נדרים ונדבות, במועד - באות, ביום טוב - אינן באות. ועולת ראייה - באה אפילו ביום טוב. וכשהיא באה - אינה באה אלא מן החולין. ושלמי שמחה באין אף מן המעשר.	תניא נמי הכי:										■	ז:
וחגיגת יום טוב הראשון של פסח											■	ז:
מן החולין.	בית שמאי									◊	■	ז:
מן המעשר.	ובית הלל									◊	■	ז:
מאי שנא חגיגת יום טוב הראשון של פסח?											^	ז:
הא קא משמע לן, חגיגת חמשה עשר - אין, חגיגת ארבעה עשר - לא.	רב אשי:										!	ז:
אלמא קסבר: חגיגת ארבעה עשר לאו דאורייתא.											■	ה.